

XXXVI NIEDZIELA ZWYKŁA • ROK B

Czy wiesz, że...

Ewangelia: J 18, 33b - 37

Piłat przywoławszy Jezusa rzekł do Niego: „Czy Ty jesteś Królem Żydowskim?” Jezus odpowiedział: „Królestwo moje nie jest z tego świata, służy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom”.

Prawdziwy Król

Kościół na koniec roku liturgicznego pragnie podkreślić, że Jezus rzeczywiście jest Królem, Panem czasu i wieczności, ludzi i historii. Byli królowie, których ludzie nazywali wielkimi, ale czymże oni byli wobec Chrystusa Króla? Gdzie jest dzisiaj ta ich wielkość? Pozostała tylko garść prochu. Dzisiaj nikt ich już nie kocha, ani się nie boi, a wielu w ogóle nic o nich nie słyszało. Chrystus zaś jest Królem, który wiecznie żyje. Codziennie miliony padają przed Nim na kolana, miliony wypowiadają ze czcią Jego imię. Nikt nie zdołał Go zwyciężyć i nikt nie potrafi o Nim zapomnieć. On jest wiecznym Królem ludzi i wieków, nieba i ziemi.

Aleksander Wielki płakał, że nie może zdobyć księżycy i gwiazd, bo ziemia już była za mała dla jego próżności. Chrystus nie przelał niczyjej krwi, ale panuje nad gwiazdnymi szlakami.

Przyjacielu! On jest Królem niezwyklego królestwa. Sam powiedział, że „nie z tego świata”. Obywatelem królestwa Chrystusowego jest tylko ten, którego głowę obmyła woda chrzcielna, a duszę Duch Święty. Największy w tym królestwie jest ten, kto najbardziej miłuje Boga, a najmniej siebie, kto jest najskromniejszy i najofiarniejszy. Pierwszy jest ten ostatni, co się nie pcha i nie podnosi wysoko dumnej głowy, ale pracuje dla Boga, dla Jego miłości. Tam najwięcej zarabia ten, kto najwięcej daje i najwięcej poświęca, jak sam ukrzyżowany Król.

Czy jesteś z prawdy i słuchasz Jego głosu? Czy należysz prawdziwie do Chrystusa - Króla?

Ks. Sylwester

Kult (łac. cultus – część) - oddawana Bogu, Matce Bożej i świętym, a także sakralnym przedmiotom część religijna, wyrażająca się w różnych czynnościach i gestach (obzędach).

Kuria Biskupa (diecezjalna) (łac. curia – dwór, zarząd, władza) – ogół urzędów i osób pomagających biskupowi w zarządzaniu diecezją. Do najważniejszych należą: wikariusz generalny i oficjał.

Kustodia (łac. custodia – straż, piecza) – metalowe, przeszklone naczynie liturgiczne, w którym na specjalnej podstawie przechowuje się konsekrowaną dużą Hostię do wystawienia w monstrancji.

Kyrios (gr. – Pan) – tytuł przypisywany Jezusowi Chrystusowi. W Izraelu tytuł ten był zastrzeżony dla Jahwe. Po Wielkiej nocy Kościół nazywa „Panem” wywyższonego Jezusa: jest On Panem życia i śmierci. Starożytne wezwanie: Panie, zmiłuj się, przetrwało w wielu językach także w oryginalnej formie greckiej: Kyrie, eleison. Forma ta funkcjonuje nadal we Mszy łacińskiej, litaniach, niektórych pieśniach.

Lamentacje (łac. lamentatio – narzekanie, skarga żałobna, pieśń żałobna) – tworzący odrębną księgę Starego Testamentu zbiór pieśni elegijnych, których głównym tematem jest upadek Jerozolimy i klęska narodu wybranego w 587 r. przed Chrystusem.

Co mają wspólnego chrześcijanin i strażak? Starają się wyłowić właściwy sygnał w powodzi szumu. Właściwie zinterpretować znaki w powodzi błyskawicznie zmieniających się video – kilpów, w razie ludzkich potrzeb zjawić się szybko u ludzi mimo panoszącego się egoizmu.

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata jest patronalnym świętem Wschodniej Prowincji Księża Pallotynów. Wszystkim Księżom, a szczególnie naszym duszpasterzom wielu sił, opieki Matki Bożej Królowej Apostołów oraz potrzebnych łask Bożych w wypełnianiu dzieła zapoczątkowanego przez św. Wincentego Pallottiego życzą Parafianie.

Chrystus - wczoraj, dziś i na wieki

Dwa tysiące lat temu narodził się w ubogiej stajence Król całego Wszechświata, Bóg – Człowiek, Jezus Chrystus, dany nam przez Boga na okup za nasze winy.

„W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale, że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy” (1 J 4, 10).

Narodził się Król, którego królestwo nie było z tego świata, wzrastał w rodzinie, tak jak inne dzieci modlił się, pomagał Matce Najświętszej i Świętemu Józefowi. W wieku dwunastu lat, gdy przebywał w świątyni w Jerozolimie, ujawniła się wielka zażyłość i wspólnota, między Nim a Bogiem Ojcem. Żył skromnie, zwyczajnie, aby w wieku około 30 lat rozpocząć misję, dla której Bóg Ojciec powołał Go na ziemię. „Dlatego, że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła” (Dz 10, 38b).

Po trzech latach nieustannego głoszenia Królestwa Bożego, Jezus Chrystus został niewinnie oskarżony i skazany na śmierć przez ukrzyżowanie. Trzeciego dnia zmartwychwstał, a po czterdziestu dniach wstąpił do nieba, do swojego Ojca, aby z Nim królować.

Razem z Chrystusem jesteście powołani przez Boga do królowania: „On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich - w Chrystusie” (Ef 1, 3b).

Zatem wszyscy jesteście powołani do szczęścia wiecznego. Czy wierzycie w: „Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg, przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie”? (Dz 2, 22).

Taki akt wiary może być Twoim osobistym zawierzeniem Bogu. Powinien to być akt Twojej wolnej woli i powinieneś pamiętać, że decydujesz się być poddanym

Królowi, którego panowanie opiera się na miłości, prawdzie, pokorze, sprawiedliwości, uniżeniu i służbie.

Czy gotowy jesteś zdecydować się oddać całe swoje życie Jezusowi i ogłosić Go Panem i Królem swojego serca?

Jest to decyzja bardzo trudna, ale jest to decyzja jedyna, aby prawdziwie być Chrystusowym chrześcijaninem. Nie musisz się obawiać, że cokolwiek stracisz ze swojej godności, ani wolności, bo utwierdza cię w tym Jego miłość, aż do końca. Mo-

żesz tylko zyskać rzecznika, Jedyne go pośrednika między tobą a Bogiem Ojcem, możesz przez Niego prosić o wszystko, jak prawdziwe dziecko Boże i możesz mieć pewność, że otrzymasz zgodnie z wielkością łaski. Co więcej, możesz oddać Mu wszystkie swoje troski, kłopoty, smutki, najtrudniejsze sprawy, wszystkie rany

serca, bo On jest zawsze z tymi, którzy Go miłują. Dlatego, jeśli możesz, ucisz teraz swoje serce i w modlitwie osobistej zaproś Jezusa do swojego życia:

„Panie Jezu, potrzebuję Cię. Uznaję swoją grzeszność. Otwieram Ci drzwi mojego życia i przyjmuję Cię, jako swego Zbawiciela, Pana i Króla. Dziękuję Ci, że przebaczyłeś moje grzechy umierając za mnie na krzyżu. Proszę o Twoje kierownictwo w moim życiu. Uczyń mnie takim, jakiego mnie pragniesz.”

Jeśli chcesz, aby świat był piękniejszy, lepszy, bez przemocy, oddaj życie Jezusowi. Jezus Chrystus, Pan i Król całego Wszechświata, będzie nieustannie przemieniał Ciebie, byś stał się świadkiem Jego miłości.

Sławomir Lenkiewicz, Maria Sowińska

Uwielbienie Chrystusa Króla przez ludzkie serca

Chrystusie Najmilszy, Serc naszych Wspaniały Królu!

Panujesz nad światem od wieków

I kochasz każdego z nas serdecznie...

Z troską i miłością ogromną, o Królu!,

myślisz o każdym, najgorszym nawet człowieku.

Chryste, nasz Królu!

Wiemy o tym, że – dla Ciebie najnamiejšie, ziemskie stworzenie

To – oddzielne, najukochańsze Istnienie!

Traktujesz wszystkie swe dzieci tak,

Jakby każdy z nas był dla Ciebie, mój Ukochany Jezusku,

Jedyną, niepowtarzalną troską.

Opiekujesz się nami wszystkimi

- ludźmi – białymi, żółtymi, czerwonoskórymi, czy czarnymi

tak delikatnie, nie narzucając się,

zostawiając każdemu wolną wolę...

Lecz Ty, O Chryste – Królu nasz,

Miłujesz nas całym swym Boskim Sercem gorąco

I widząc człowieczą, ziemską niedolę

Ogrzewasz zziębnięte, smutne serca

swą Ogromną, Bożą Miłością,

niczym najzłocistszym, promienistym słońcem.

Króluj nam Chryste! – wołamy więc do Ciebie

Króluj nam Chryste! – tak bardzo, po trudnym

tu, na Ziemi, życiu,

chcemy Cię, Najukochańszy Ojcze

Spotkać kiedyś (może niedługo już?)

w cudownym, aromatem lilii róż śnieżnobiałych przesiąkniętym bajecznie kolorowym, Twoim Królestwie

Wymarzonym, wyśnionym przez każdego człowieka – Niebie!

Chcemy mieć zawsze dusze czyste, jak nieskalany śnieg, białe

Tak bardzo pragniemy, by życie nasze było

nie zabrudzone nawet najłżejszym grzechem,

no, po prostu – doskonałe!

I wiemy o tym, że Ty Chryste, nasz Królu Najświętszy,

Jeśli tylko zechcemy, pomożesz nam w tym.

Króluj nam, o Chryste, nasz Królu

w życiu doczesnym i wiecznym.

Wiesz? Chyba każdy, myślący człowiek

Kocha Ciebie, o Dobry Ojcze, całą duszą, aż do bólu...

A kochając Cię, czuje się bezpiecznie.

Króluj nam, Chryste! Zapraszamy Cię do naszego życia.

Nie chcemy, byś samotny był w Tabernakulum.

Wyjdź do nas, do naszych biednych serc,

o Niebiański Chlebie, ze swego Ukrycia...

Króluj nam, Chryste zawsze

i weź nas w Swoje władanie!

O to błagamy Cię, biedne Twe dzieci,

w Dniu Twego Święta – Chrystusa Króla

O Najłaskawszy, Najczulszy nasz Ojcze i Panie!

Katarzyna Wilczyńska

Jesień w liturgii

Jesień w liturgii jest szara, monotonna, cicha. Trzeba dużo siły i samozaparcia, żeby wytrwać w tej ciszy, nie dać się porwać kaprysom zmienności naszej natury, nie tęsknić za tym co kolorowe, błyskotliwe, zewnętrzne.

Wyobraźmy sobie, że stoimy przed Bogiem jako te drzewa ogołocone z kolorowych liści, które zdają się wyciągać ku niebu ciemne, nagie, czarne konary. Pozornie zdaje się, że drzewa zamaryły a jednak soki żywotne w nich krążą, żyją. Jesteśmy jako te drzewa!

W świetle nauki Chrystusa zrozumieliśmy jak znikomą wartość przedstawia bogactwo, powodzenie, kariera wobec skarbu łaski miłości Bożej, skarbu, którego nic nie zniszczy. Jeśli zdobędziemy się na utrzymaną w sercu tak cenną ciszę, to Bóg odsłoni naszym oczom

świat nowy i przeróżne skarby.

Liturgia odsłania nam rąbek tych Boskich tajemnic. Zaraz na progu jesieni spotykamy się ze świętym Aniołów Stróżów (2.X). Często przechodzimy obojętnie obok tego święta i może nawet lekceważyliśmy jeden z największych darów Boga, który raczył posłać swoich Aniołów do stróżowania nad nami. Każdemu przecież człowiekowi w jego ziemskiej wędrówce towarzy-

szy Anioł - wysłannik Boga.

Z Aniołami zbratała się czysta i prosta Św. Teresa od Dzieciątka Jezus (3.X), która miała anielską duszę i umiała wyobrazić sobie swą kierować zawsze ku rzeczom pięknym i Bożym i choć Bóg nie poskąpił jej cierpień „uczył i strzegł Jej jako żrenicy oka swego..., wziął i nosił na ramionach swoich”. Św. Franciszek z Asyżu (4.X) wzgardził tym co ziemskie, opiekował się chorymi, biednymi, kochał zwierzęta i przyrodę, głosił pochwałę i ubóstwo.

Św. Jadwiga (15.X) znana z wielkiej pobożności, hojnie obdarowywała kościoły, opiekowała się chorymi, broniła poddanych przed nadmiernymi podatkami. (18.X) Św. Łukasz umartwienia krzyża na swoim ciele nieustannie nosił.

Św. Urszula (21.X) nie chcąc poślubić poganina uciekła statkiem i zginęła zamordowana przez Hunerów. Św. Juda Tadeusz (28.X) zginął śmiercią męczeńską, jest opiekunem ludzi znajdujących się w szczególnie trudnych sytuacjach.

To nie wszystkich świętych jesieni uwzględniłam, ale pamiętajmy, że otoczeni jesteśmy ich opieką, możemy liczyć na ich pomoc.

Nie marnujmy tej świętej jesieni i odwróćmy choć na chwilę oczy od świata zewnętrznego, kolorowej złudy, niech nam przewodzi N.P.

Maria Różańcowa „piękna jak gołębica, jako róża wsadzona nad strumieniem wód”.

Jadwiga Kowalczyk

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 Nabożeństwo ku czci Chrystusa Króla – połączone z adoracją Najświętszego Sakramentu i modlitwą za zmarłych poleconych na wypominki listopadowe.
2. Dziś w naszym kościele – Dzień Seminaryjny – modlimy się w szczególnie sposób o powołania kapłańskie i zakonne. Homilie podczas wszystkich Mszy Św. głoszą Diakoni naszego Wyższego Seminarium Duchownego w Ołtarzewie. Po wszystkich Mszach Św. przed kościołem można złożyć ofiarę do puszek na dalsze kształcenie nowych kapłanów i misjonarzy.
3. W przyszłą niedzielę rozpoczynamy Adwent – czas, który ma nas przygotować do Świąt Bożego Narodzenia i w wejście w trzecie tysiąclecie Chrześcijaństwa.
Tradycyjnych Rekolekcji Adwentowych zgodnie z zapowiedzią nie będzie, gdyż były przed nawiązaniem Figury Świętej Bożej Rodzicielki. Będą natomiast rekolekcje dla małżeństw niesakramentalnych – żyjących w związkach tylko cywilnych. Po załamaniu się ich sakramentalnego małżeństwa, są nadal dziećmi Kościoła i naszymi braćmi w Chrystusie. Dał temu jednoznaczny wyraz Ojciec Święty, Jan Paweł II w adhortacji Familiaris Consortio. Rekolekcje rozpoczną się w przyszłą niedzielę. Msza Św. z nauką rekolekcyjną w niedzielę (3 XII) w poniedziałek (4 XII) i wtorek (5 XII) o godz. 19.00
Rekolekcje przeprowadzi Ks. Jan Pałyga – Pallotyń, który od 10-ciu lat zajmuje się tym zagadnieniem. Zainteresowanych – serdecznie zapraszamy.
4. Rozpoczęliśmy rozność opłatki wigilijne. Podobnie jak w ubiegłe lata roznoszą je znani parafianie. W razie wątpliwości możemy zażądać od nich upoważnienia do roznoszenia opłatków. Ofiary złożone z tej okazji zostaną przeznaczone na dalsze prace na zapleczu i wokół kościoła
5. W tym tygodniu przypada Pierwszy Piątek i Sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi dla dorosłych podczas wszystkich Mszy Świętych oraz w piątek od godz. 17.00.

Spowiedź dzieci:

- w czwartek od godz. 15.45 dla dzieci z klas IV-VI i gimnazjum
  - w piątek od godz. 15.45 dla dzieci z klas III
- Msza Święta o godz. 16.00

Spowiedź dla młodzieży w piątek od godz. 17.30

W przyszłą niedzielę w kaplicy Św. Rodziny o godz. 16.00 Msza Święta w intencji rodzin.

W przyszłą niedzielę Komitet Budowy będzie przyjmował indywidualne ofiary na dalsze prace na zapleczu i wokół kościoła.

Dlaczego czekam?

We współczesnym świecie panuje „moda na seks”. Widać to w telewizji, w prasie i w innych środkach masowego przekazu. Szerzy się pornografia. Większość młodych ludzi nie szanuje swojego ciała, bo zatarali w sobie wielką wartość, jaką jest czystość przedmałżeńska. Dążą oni do przyjemności seksualnej, nie licząc się z prawem moralnym i przykazaniami, które dał nam Bóg.

Nietrudno więc zauważyć, że ostatnio rozpoznał się problem rozpoczynania współżycia przed ślubem. Dlaczego ja czekam? Przede wszystkim - czekam, bo:

1. Chcę być PANEM swojego ciała. Nie ma dla mnie nic straszniejszego niż uzależnienie się od seksu. Człowiek zagniony przyjemności, związanej ze współżyciem płciowym, zdolny jest do zdrady, potrafi rozbić kochającą się rodzinę, nie potrafi szanować „przeciwnej płci”, bo widzi w niej tylko możliwość zaspokojenia swoich potrzeb.
2. Bo tak zwane „sprawdzenie się” przed ślubem (tzn. czy pasuję do swojego partnera fizycznie albo czy jesteśmy ze sobą psychicznie zestrojeni) jest dla mnie wielkim kłamstwem. Dla wielu takie

„sprawdzenie się” jest jedynym „mądrym” argumentem dla podjęcia współżycia. Ja jednak znam kilka par, które twierdziły, że naprawdę się kochają, a po „dopasowaniu się” doszli do przekonania, że do siebie nie pasują. Co się dzieje wówczas z ich miłością? Czy kocha się kogoś za coś, czy też kocha się po prostu, bez żadnych warunków?

3. Bo współżycie przed ślubem zrodzi we mnie poczucie popełnionej nieuczciwości. Nie chcę czuć się jak Ewa, kiedy zerwała owoc z zakazanego drzewa.

4. Bo nie mam prawa do ciała drugiego człowieka, przekazane mi ono zostanie dopiero w sakramencie małżeństwa.

5. Bo pragnę zbudować kochającą, wspaniałą, opartą na zaufaniu i szczerości rodzinę. A swoim dzieciom, kiedy zapytają mnie, jak to było przed ślubem, chcę zawsze móc spojrzeć prosto w oczy...

6. Bo jako osoba wierząca obowiązuje mnie VI przykazanie „Nie cudzołóż”.

Wiem, że czystość przedmałżeńska to wielki trud, ale uważam, iż warto go podjąć. Przecież nie chodzi o to, żeby „uprawiać miłość”, ale

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Dominika Maria Rogozińska

Kacper Jerzy Kupisz

Laura Maria Sieniek

Odeszli do Pana:

Marianna Wojciechowska – 1. 90

Helena Harenza – 1. 43

ŻYCZENIA

W 32. rocznicę ślubu Elżbiety i Mariana,
w 20. rocznicę ślubu Jadwigi i Zbigniewa,
w 23. rocznicę urodzin Agnieszki,
w 20. rocznicę urodzin Katarzyny,
w 19. rocznicę urodzin Tomasza,
w 1. rocznicę urodzin Adama
Bożego błogosławieństwa i opieki Matki
Bożej życzy

Redakcja

KONKURS

Drogie Dzieci!

Zapraszamy Was do wspaniałej zabawy! Chcielibyśmy, abyście przedstawiły nam, poprzez wizerunek i krótki opis, swoich przyjaciół. Może będzie to mama lub tata, może koleżanka, kolega z ławki, może jakieś zwierzątko...

Wybór należy do Was!

Swoje prace możecie dostarczać do księgarni parafialnej lub do Redakcji „Mojej Parafii”, w terminie od 26. XI do 10. XII.

Czekają nagrody!

Redakcja

Kalendarz obchodów jubileuszowych w Diecezji Radomskiej

26 listopada – Uroczystość Chrystusa Króla – Jubileusz Akcji Katolickiej w WSD

1 grudnia – Apel Młodych III Tysiąclecia. Spotkanie młodych w Katedrze o godz. 19.00.

żeby „Być Miłością”. Ci, którzy dojdą do ołtarza w czystości „doświadczą niesamowitego aromatu swojego związku i zasmakują go w swoim małżeństwie”. Naprawdę!

Magdalena Kowalska

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72